

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΩΝ ΕΡΕΥΝΩΝ
(www.philosophical-research.org)

ΣΕΜΙΝΑΡΙΑ
ΙΣΤΟΡΙΚΟΦΙΛΟΣΟΦΙΚΟΥ ΛΟΓΟΥ
ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ Λ. ΠΙΕΡΡΗΣ

ΚΥΚΛΟΣ ΚΕ΄
ΠΕΡΙΟΔΟΣ 2011 - 2012

ΑΝΘΡΩΠΟΓΟΝΙΑ
Φυσική Ιστορία του Ανθρώπου
Ή
Ανθρώπινη Φύση και Ανέλιξη
(από τις Δυναμικές Πρωταρχές
μέχρι την Ακμή της Τελειότητας)

Το τρίτο Σεμινάριο μετά τις εορτές θα πραγματοποιηθεί την Πέμπτη 26 Ιανουαρίου του Σωτηρίου και Αναγεννητικού έτους 2012, στις 8.30 μ.μ.
Το θέμα του είναι:

8ος Αιώνας π.Χ. : οι Απαρχές.
Νέα Τέχνη, Έπος και οι Ολυμπιακοί Αγώνες.

Παρακολουθούμε στο Β΄ Μέρος της εφετινής περιόδου την κραταιά γέννα: την Επανάσταση του Λόγου, που πραγματώνει κατά ολοσχερή τρόπο την ουσία του ανθρώπου όπως την ορίσαμε στο Α΄ Μέρος διαπιστώνοντας ταυτόχρονα εκεί την τροχιά της πρώτης και ελλιπούς πραγμάτωσής της μέχρι το κλείσιμο της Εποχής του Χαλκού προς το τέλος της 2ης χιλιετίας π.Χ.

Είδαμε την ουσία του Ελληνισμού ως Επανάστασης του Λόγου. Και παρατηρήσαμε τα πρώτα σκιρτήματα του Ερχόμενου, της τέλειας πραγμάτωσης της ανθρώπινης φύσης στο

Κλασσικό. Τέτοια σκιρτήματα ήσαν η Γεωμετρική Τέχνη, οι Μετακινήσεις Ηρώων και Λαών, και ο Αποικισμός. Βρισκόμαστε στην γόνιμη μήτρα της ιστορίας.

Θα συνεχίσουμε την συζήτηση της προηγούμενης Πέμπτης, ξαναπιάνοντας το νήμα από τους Σκοτεινούς Αιώνες της κύησης του Νέου. Θα επικεντρωθώ στον χαρακτήρα και την σημασία της Καθόδου των Δωριέων και της Επανόδου των Ηρακλειδών στην Πελοπόννησο. Πατριές από τις παρυφές του πρωταρχικού Ελληνικού χώρου (από το ορεινό Γάμμα που ορίζεται καθέτως από την Πίνδο και εγκάρσια από τον Όλυμπο, τα Καμβούνια, τον Λάκωνα και την Τύμφη), οδηγούμενες από τα προπελοπικά στελέχη αργολικών ανάκτων, σαρώνουν το Παλιό Καθεστώς της Πελοποννήσου οκτώ δεκαετίες μετά την πύρρεια νίκη αυτού του καθεστώτος στην στρατηγική ελέγχου της Δυτικής Μικράς Ασίας (Τρωικός Πόλεμος). Και έτσι ενεργοποιούνται αλυσιδωτές αντιδράσεις που ωδήγησαν στην ανάδυση του Κλασσικού Ελληνισμού.

Η πίεση των κατερχόμενων Δωριέων μεταφέρθηκε σε γειτονικά ημιβάρβαρα ορεινά Ελληνικά φύλα, τα οποία με την σειρά τους μετακινούμενα στην Θεσσαλία και Βοιωτία προκάλεσαν τον Αιολικό Αποικισμό στο βόρειο τμήμα της Δυτικής Μικρασιατικής ακτής δια της βόρειας νησιωτικής θαλάσσιας οδού του Αιγαίου, εικοσι περίπου χρόνια πριν την Κάθοδο των Δωριέων με τους Ηρακλείδες στην Πελοπόννησο. Εξ άλλου, συνεπεία της Καθόδου, Αχαιοί της Αργολίδος και Λακωνίας μετατοπίστηκαν στην Βόρεια Πελοπόννησο κατά μήκος της ακτής του Κορινθιακού και Πατραϊκού κόλπου, εκτός της περιοχής της Κορίνθου όπου επεβλήθηκαν οι Δωριείς. Εκεί ίσχυε πριν η εξουσία της αρχής των Μυκηνών, των Πελοπιδών. Ομάδες από τον προηγούμενο Ιωνικό πληθυσμό της Βόρειας Πελοποννήσου μετακινήθηκαν προς τους ομοειδείς λαούς της Αττικής, και από εκεί κυρίως διενεργήθηκε, δια της μέσης νησιωτικής θαλάσσιας οδού του Αιγαίου, ο Ιωνικός Αποικισμός στο μεγαλύτερο κεντρικό τμήμα της Δυτικής ακτής της Μικράς Ασίας.

Οι παραδόσεις της τελευταίας περιόδου της Εποχής του Χαλκού (επεκτεινόμενες κατά περίπτωση και στην Μινωική και προηγούμενη Ελλαδική Εποχή) αποτελούσαν τις Ηρωικές ιστορίες των αποίκων Αιολέων και Ιώνων στην παράλια Δυτική Μικρά Ασία. Συνδυαζόμενες με το υψηλό αισθητικό αισθητήριο των νέων Ελλήνων έδωσαν το μεγαλειώδες Έπος, μια ευτυχή σύζευξη Αιολικής μεγαλαυχίας και Ιωνικής ακριβείας. Η Ελληνική «μορφή» (με την ειδική και τεχνική σημασία που ορίζω και χρησιμοποιώ) συστάθηκε, δομήθηκε, διαρθρώθηκε και «σχηματίστηκε» πρώτα στην ποίηση. Διάρκεια ωρίμανσης ήταν τρεις περίπου αιώνες, από τον 11ο μέχρι τον 8ο. Χώρος γένεσης και θαλλοφορίας ήταν η για δύο ακόμη αιώνες (8ο – 6ο) μέλλουσα να είναι χώρα υπεραναβλύζουσας γονιμότητας ακτή της Δυτικής Μικράς Ασίας.

Οι Αχαιοί στην νέα τους πατρίδα με τους επιτόπιους Ιώνες της Βόρειας Πελοποννήσου προέβησαν από την μεριά τους, την ίδια εποχή ωρίμανσης της Επικής ποίησης, στην σύσταση των Ολυμπιακών Αγώνων, κατά συστηματικό τρόπο, ως πανελλήνιας εορτής (776 π.Χ.). Οι Ολυμπιακοί Αγώνες αποτελούν συμβολική αρχή ουσιαστική και χρονολογική του απόλυτου Ελληνισμού. Οι παγκρατείς νέοι θεοί της κοσμικής τάξης (Ζεύς και Απόλλων), ο νέος πανελλήνιος Ήρωας της έλλογης βίας της φυσικής τάξης (Ηρακλής), και οι πανέλληνες άνθρωποι (ως πολιτιστική ύλη αποκλείουσα τον βαρβαρισμό) συνέρχονται στον εορτασμό του «κόσμου» της ύπαρξης, στον θρίαμβο του συντονισμού και οργανικής σύγκρασης

κάλλους, δύναμης και γνωστικής τέχνης, στην αποθέωση της Μορφής. Διακηρύσσεται το αγωνιστικό ιδεώδες της ζωής και η ανυπέρβλητη αξία της αριστείας. Στην ίδια περιοχή της νέας Αχαιάς επίσης γίνεται το αποφασιστικό βήμα για την καθοριστική Ελληνική αρχιτεκτονική σύλληψη: ο ναός των θεών ως περιβαλλόμενο από κίονες οικοδόμημα. Στο Ανω Μαζαράκι της έσω Αχαιάς αποκαλύφθηκε περίπτερος ελλειπτικός ναός της Αοντίας Αρτέμιδος, από τους γεωμετρικούς χρόνους.

Με το Έπος και τους Ολυμπιακούς Αγώνες πάει η ανάδυση της ίδιας Μορφής στις εικαστικές τέχνες. Το αναπαριστώμενο ως Σύμβολο (π.χ. παλαιολιθικές «Αφροδίτες») , ως Σχήμα (κυκλαδικά εδώλια) και ως έντεχνο Μίμημα του συγκεκριμένου (Αιγυπτιακή τέχνη), συγχωνεύεται και ανατήκεται ως Ιδέα του συγκεκριμένου. (Παραβάλετε αυτά που ανέπτυξα στο 7ο φετινό σεμινάριο και τις σχετικές αναλύσεις από την ενότητα για την ανάδυση της μορφής στην τέχνη στον ΚΒ΄ Β΄ Κύκλο – βρίσκονται στον ιστότοπο, στην αντίστοιχη κατηγορία του τμήματος Seminars). Θα επανέλθω επί του θέματος όταν η εικαστική Μορφή έχει ακμάσει στον 6ο αιώνα και οδεύει προς την τελειότητά της στο Υψηλό Κλασσικό του χρυσού 5ου. Προσεχώς θα αφιερώσουμε μερικά σεμινάρια με προβολές για το θέμα αυτό.

Έτσι θα κλείσω προσωρινά την μελέτη των απαρχών του ελληνικού θαύματος τον 8ο π. Χ. αιώνα.

Θαρσείτε και χαρείτε: αναπνέουμε τον ζωογόνο αέρα της ελευθερίας μας. Το άθλιο Καθεστώς της Φαυλοκρατίας, αφιονισμένο και ξενόδουλο, ανθελληνικό μέχρι το μεδούλι της αισχρότητάς του, βυθίζεται στον βόρβορο της μυσαρίας του, διαλύεται στο χάος του Μη Όντος. Να προλάβουμε να τιμωρήσουμε πριν το καταπιεί ο Άδης.

Οι συναντήσεις των Σεμιναρίων γίνονται στην Αίθουσα Διαλέξεων του Μεγάλου Λόγου και Τέχνης, Πλατεία Γεωργίου Α΄, 2ος όροφος.

Μετά την ομιλία ακολουθεί διεξοδική, ανοικτή συζήτηση.

Η είσοδος είναι ελεύθερη.

(www.philosophical-research.org)
